

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

DNR-720-97(27)/17/18(MC/KK/BZ)

Warszawa, 3 lipca 2018 r.

DECYZJA nr DNR-1/39/2018

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tuniki model „757 MałaMi”, kod EAN: 5901986007579, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę _____ prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą MałaMi _____ w Radomiu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez te produkty i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), za wprowadzenie na rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, tj. tunik model „757 MałaMi”, kod EAN: 5901986007579, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę _____ a, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą MałaMi _____ w Radomiu karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych), płatną do budżetu państwa.

zastosowanie sznurów dekoracyjnych na wysokości kaptura. Narusza to pkt 3.2.2 normy, zgodnie z którym sznury dekoracyjne są niedopuszczalne w dowolnym miejscu kaptura lub na karku.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149, 650), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 14 grudnia 2017 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę _____, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą MałaMi _____ w Radomiu (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa tuniki. Dodatkowo, w drodze postanowienia z 4 stycznia 2018 r., wydanego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 21 dni od dnia otrzymania ww. postanowienia na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty będące przedmiotem postępowania i jednocześnie wskazał działania, jakie powinna ona podjąć. Prezes UOKiK wezwał ponadto stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie tunikami, do przekazania listy dystrybutorów, informacji na temat liczby tunik wprowadzonych na rynek oraz posiadanych na stanie magazynowym, okresu w którym były one wprowadzane na rynek oraz ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących tych produktów. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia, czy prowadziła sprzedaż detaliczną tunik.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 14 grudnia 2017 r. oraz z 4 stycznia 2018 r. – k. 4-12 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 23 stycznia 2018 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, iż jest producentem kwestionowanych tunik, które zaczęła wprowadzać na rynek 1 października 2017 r. i sprzedała w liczbie 150 egzemplarzy łącznie 19 kontrahentom, na dowód czego przekazała zestawienia sprzedaży tunik. Strona postępowania wskazała, że nie posiada produktów na stanie magazynowym, a ponadto podkreśliła, że nie prowadziła sprzedaży detalicznej ani nie otrzymała dotychczas żadnych skarg ani reklamacji konsumenckich na te produkty. Strona postępowania przekazała wzór pisma skierowanego do dystrybutorów o zagrożeniu stwarzanym przez tuniki i możliwości ich zwrotu oraz zobowiązała się do przekazania pocztowych potwierdzeń nadania przesyłek oraz dowodów świadczących o podjęciu działań naprawczych wobec produktów odebranych od kontrahentów. Jednocześnie

poinformowanie, czy posiadają na stanie magazynowym kwestionowane modele tunik, a jeśli tak, wezwał ich do zwrócenia produktów producentowi w celu podjęcia przez niego działań naprawczych.

Dowód: pisma Prezesa UOKiK z 23 kwietnia 2018 r. – k. 61-72 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W dniu 7 maja 2018 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęło pismo jednego z dystrybutorów w którym oświadczył, że nie posiada produktów na stanie magazynowym.

Dowód: pismo dystrybutora z 30 kwietnia 2018 r. – k. 75 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W dniu 22 maja 2018 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęła przesyłka wysłana do jednego z dystrybutorów, zawierająca adnotację „zwrot, nie podjęto w terminie”.

Dowód: zwrócona przesyłka – k. 76 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W dniu 23 maja 2018 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęło pismo kolejnego dystrybutora, w którym oświadczył, że posiada jeden egzemplarz produktu, wobec którego podjął samodzielnie działania naprawcze, polegające na usunięciu sznurków dekoracyjnych z tunelu kaptura.

Dowód: pismo dystrybutora z 18 maja 2018 r. – k. 77-78 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 28 maja 2018 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że działania naprawcze podjęte przez jego kontrahenta nie są wystarczające do wyeliminowania zagrożenia stwarzanego przez produkt i wezwał ją do przekazania dowodów potwierdzających odbiór produktu od dystrybutora oraz jego zniszczenie lub udoskonalenie.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 28 maja 2018 r. – k. 79-80 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 11 czerwca 2018 r. strona postępowania przekazała Prezesowi UOKiK fakturę korygującą nr 1/18 z 4 czerwca 2018 r., świadczącą o odbiorze od dystrybutora jednej sztuki tuniki wraz z dokumentacją zdjęciową obrazującą zaszywanie wlotów tak, aby konsument nie miał możliwości ponownego wprowadzenia sznurka do tunelu.

Dowód: pismo strony postępowania z 11 czerwca 2018 r. – k. 83-86 akt postępowania Prezesa UOKiK.

uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ww. ustawy produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Jako że norma PN – EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny ogólnego bezpieczeństwa tuniki model „757 MałaMi”, kod EAN: 5901986007579 z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

W wyniku przeprowadzonej oceny organoleptycznej inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż przedmiotowa tunika może stanowić zagrożenie dla użytkowników z uwagi na zastosowanie sznurów dekoracyjnych na wysokości kaptura. Narusza to pkt 3.2.2 normy, zgodnie z którym sznury dekoracyjne są niedopuszczalne w dowolnym miejscu kaptura lub na karku. Taka konstrukcja tuniki może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków podczas typowego zachowania dziecka, np. w trakcie zabawy na placu zabaw albo jazdy rowerem, z uwagi na ryzyko zaczepienia się sznura o wystające elementy (np. huśtawki, zjeżdżalni).

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowane produkty nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym stwarzają zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezesa UOKiK uznał fakt, iż wobec strony postępowania było już wcześniej prowadzone postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dotyczące tej samej grupy produktów (tj. odzieży dziecięcej), a zatem powinna być ona świadoma ciężących na niej obowiązków oraz zakazu wprowadzania na rynek produktów niespełniających wymagań w zakresie bezpieczeństwa (*vide* decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/116/2016 z 4 października 2016 r.).

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 3 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

P o u c z e n i e:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149, 650), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu

od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 6) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149, 650), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. PREZESA

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak